

Х А Л И Л Ъ .

Азъ мисла така да направиме. Да отидишъ ти, да повикашъ момичето и майка му. Кажй имъ, че Танчо ги вика. Като дойдатъ, тогава ти ще запрешъ майка му, а момичето ще го доведете съ заштията у дома. Щомъ го доведете у дома, то азъ ще тръгна съ него за Филибе. Тамо азъ ще го направя моя ханхма, а на тебе ще ти оставя малко пари, че слѣдъ два дни нусти Танча отъ тъмницата и му дай парите. Тогавя вече му расправи каква е работата. Той ще по-вика ще по-скача; но като си помисли, че има пари и не е толкова бѣденъ — ще млжкне. Какво ще кажешъ ти, Нейко чорбаджи ?

Н Е Й К О .

Еветъ, ефендимъ, башъ юстуне — сичко ще испълня, както ми заповѣда. Танчо какво ще стори, той е сиромасъ. Ще земи парите, ще си поплаче и ще млжкне.

Х А Л И Л Ъ .

Аферимъ, Нейко чорбаджи. Земи тая кесия (подава му кесията). азъ ти я давамъ бакшишъ за твоеото усердие дѣто ще извършишъ тая работа. Азъ ще та чакамъ на конака. (излизать и двамата).

Завесе